04/06/2021

Ποιμαντική διακονία νεότητας & οικογένειας μετά την πανδημία

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

«...βεβαίωσον ἐν τῇ πίστει·
στήριξον ἐν ἐλπίδι·
τελείωσον ἐν ἀγάπῃ...»

Ολοκληρώθηκαν χθες, 3 Ιουνίου, οι εργασίες του Διαδικτυακού Συνεδρίου για κληρικά και λαϊκά Στελέχη της Εκκλησίας με θέμα: «Η ποιμαντική διακονία της νεότητας και της οικογένειας μετά την πανδημία».

Το Ίδρυμα Νεότητος και Οικογένειας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών στα πλαίσια του ποιμαντικού ενδιαφέροντος για τους νέους και την οικογένεια, μέσα στις πρωτόγνωρες συνθήκες πανδημίας, διοργάνωσε – με τη χάρη του Θεού και την πατρική ευλογία και παρότρυνση του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου Β΄- διαδικτυακό Συνέδριο στις 31 Μαΐου, 2 & 3 Ιουνίου, με κεντρικό τίτλο: «Βεβαίωσον ἐν τῇ πίστει · στήριξον ἐν ἐλπίδι· τελείωσον ἐν ἀγάπῃ – Η ποιμαντική διακονία της νεότητας και της οικογένειας μετά την πανδημία».

Στόχος μεταξύ άλλων ήταν η διατύπωση των προβληματισμών και των προτάσεων για την ποιμαντική διακονία των κληρικών και λαϊκών στελεχών σε μια κοινωνία και μια οικογένεια που αλλάζει, λόγω των

επιπτώσεων από την πανδημία. Αν και το ενδιαφέρον όλων εστιάσθηκε στην εξέλιξη της νόσου σε υγειονομικό επίπεδο, οι συνέπειες στον κοινωνικό χώρο έφεραν στο προσκήνιο προβλήματα, που προϋπήρχαν μεν αλλά δεν είχαμε την εμπειρία να αντιληφθούμε το βάθος της κρίσης. **Ξεχωρίζουμε τα προβλήματα στις ανθρώπινες σχέσεις, ειδικά στην έξαρση των καταγγελιών για την ενδοοικογενειακή βία, τις αντοχές της κοινωνίας στο επίπεδο της αλληλεγγύης και συναντίληψης, την κρίση νοήματος ζωής, στο γεγονός του φόβου μπροστά σε μια άγνωστη ασθένεια, το τραύμα της απώλειας.**

Η ανταπόκριση του κοινού στις εργασίες του Συνεδρίου ήταν αθρόα και ενθουσιώδης, αφού οι συμμετέχοντες ξεπέρασαν τους 550 σε αριθμό και προέρχονταν από όλη την Ελλάδα, αλλά και από πολλά μέρη της Ευρώπης και του κόσμου (Γερμανία, Ολλανδία, Λουξεμβούργο, Αυστρία, Ελβετία, Γαλλία, Δανία, Βέλγιο, Αίγυπτο και Αυστραλία).

Την έναρξη του Συνεδρίου κήρυξε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης **Θεοχάρης Βαρνάβας**, ο οποίος χαιρέτησε και ανέγνωσε μήνυμα εκ μέρους του Μακαριωτάτου. Στη συνέχεια ο Διευθυντής του Ιδρύματος Νεότητος και Οικογένειας της Ι. Αρχιεπισκοπής Αθηνών, Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης **Συμεών Βενετσιάνος**, προλόγισε και συντόνισε τις εργασίες του Συνεδρίου.

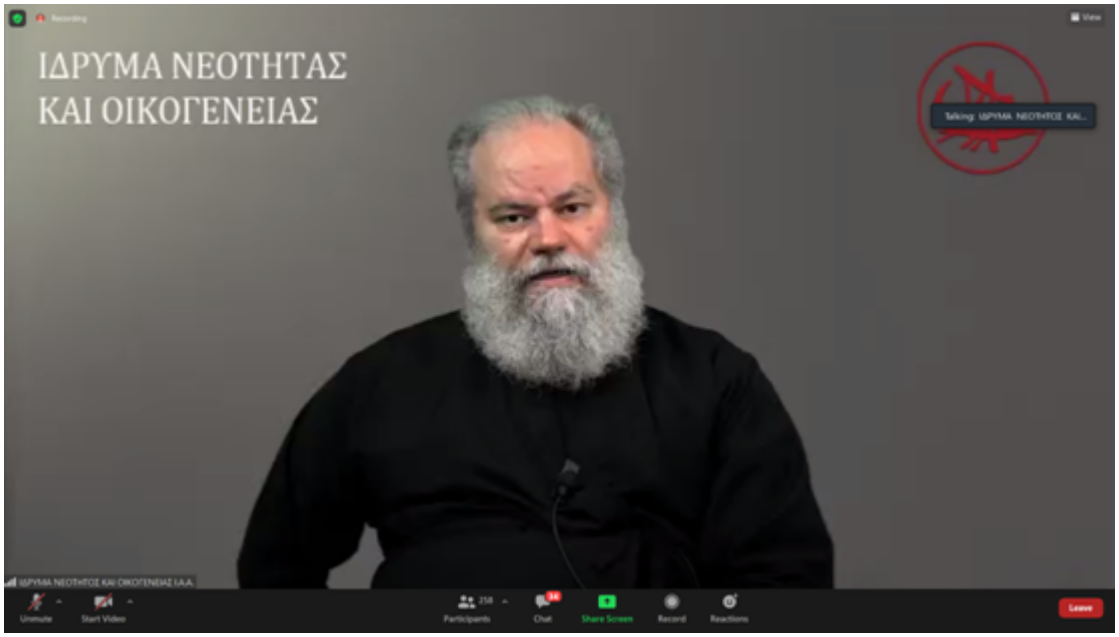

Τις εργασίες της Α΄ Συνεδρίας «Η Εκκλησία κατά τη διάρκεια της πανδημίας», άνοιξε με την εισήγησή του ο Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης Σωφρόνιος Γκουτζίνης, Πρωτοσύγκελλος της Ι. Μητροπόλεως Ξάνθης, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Οι έννοιες Εκκλησία, Μυστήρια, πίστη τον καιρό του κορονοϊού». Ο ομιλητής παρατήρησε πως είναι σαφές σε όλους μας ότι η πανδημία δοκίμασε και δοκιμάζει σκληρά την ανθρωπότητα σε πολλά επίπεδα. Κυρίως αμφισβητεί, αν δεν έχει ανατρέψει, πολλές από τις βεβαιότητες που χαρακτηρίζουν τις λεγόμενες ανεπτυγμένες κοινωνίες. Η παιδαγωγία της πανδημίας είναι το να μάθουμε να εκτιμούμε το μεγάλο θαύμα, τη μεγάλη δωρεά που λέγεται ζωή και τις απλές στιγμές της καθημερινότητας. Οι συνέπειες της πανδημίας επηρέασαν και επηρεάζουν, όπως είναι φυσικό, και την Εκκλησία μας, αφού κληρικοί και λαϊκοί «αν και πάροικοι μετέχουν σε όλα ως πολίτες και τα υπομένουν όλα σαν ξένοι». Υπήρξε η ανάγκη ευκαιριακών προσαρμογών στη νέα πραγματικότητα, ακόμα και στην άσκηση της Λατρείας, η οποία προκάλεσε πολλές αναλύσεις και συζητήσεις πολύ ενδιαφέρουσες. Επιπλέον, για περισσότερο από 15 μήνες η ποιμαντική διακονία των πιστών βρέθηκε να ασκείται σχεδόν αποκλειστικά με διάφορους διαδικτυακούς τρόπους, παρά το γεγονός του αρχικού αιφνιδιασμού.

Στη συνέχεια τον λόγο έλαβε ο κ. **Κωνσταντίνος Κορναράκης, Καθηγητής Χριστιανικής Ηθικής – Βιοηθικής στη Θεολογική Σχολή του Ε.Κ.Π.Α., που πραγματεύτηκε το θέμα: «Εκκλησία και κόσμος, σχέση ρήξης ή διαλόγου;** ». Η πολύμορφη κρίση που βιώνουμε από το 2020 άφησε τη σφραγίδα της και στη ζωή της Εκκλησίας. Κυρίως ο διχασμός του Σώματός Της, ο οποίος προκλήθηκε από τη διάσταση απόψεων σχετικά με την ανάγκη λήψεων κάποιων κρίσιμων αποφάσεων που αφορούσε σε ζητήματα λατρευτικής ζωής, ακρίβειας και πιστότητας στην Παράδοση, αλλά και ένα εύρος άλλων εκκλησιαστικών ζητημάτων. Η παρούσα κρίση δεν προκάλεσε βεβαίως την κατάλυση της Ορθοδοξίας, ανέδειξε ωστόσο όλες τις παθογένειες που απειλούν την ενότητα του Σώματος της Εκκλησίας και φθείρουν την Ορθόδοξη διδασκαλία. Η Εκκλησία όμως αγωνίζεται να εκκλησιοποιήσει τον κόσμο «ίνα πάντες έν ώσιν».

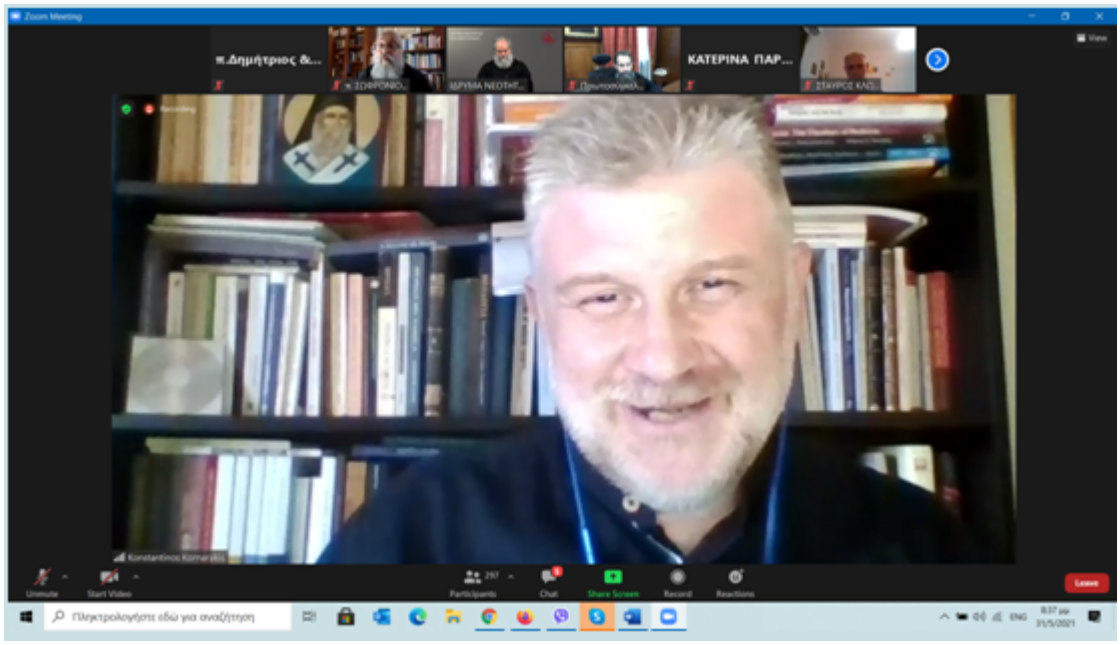

Η κ. **Νίκη Παπαγεωργίου, Καθηγήτρια Κοινωνιολογίας της Θρησκείας και της Ηθικής στη Θεολογική Σχολή του Α.Π.Θ.**, στη δική της εισήγηση: « **Πώς θα είναι οι κοινωνίες μας μετά την πανδημία;**», τόνισε πως ο άνθρωπος ως κοινωνικό υποκείμενο βγαίνει τραυματισμένος όχι μόνο ψυχικά και συναισθηματικά, αλλά και κοινωνικά από την πανδημία. Η φυσική αποστασιοποίηση, ο περιορισμός στο σπίτι, η απαγόρευση της μετακίνησης, η απομάκρυνση από συγγενείς και φίλους, η τηλεργασία ή τηλεκπαίδευση οδηγούν σε μία προσωρινή θραύση των κοινωνικών δομών. Εκδηλώθηκαν επίσης φαινόμενα κοινωνικής παθολογίας (ενδοοικογενειακή βία, λεκτική ή σωματική κακοποίηση παιδιών) και ως εκ τούτου η κ. Παπαγεωργίου πρότεινε την ενίσχυση του οικογενειακού και κοινωνικού θεσμού με προγράμματα στήριξης. Όμως, η πανδημία υπενθύμισε και στον καθένα μας ότι αποτελούμε έναν ενιαίο κοινωνικό σώμα, αφού παρά την κοινωνική αποστασιοποίηση σώθηκε η συνοχή της κοινωνίας μέσα από τη λειτουργία της κοινωνικής αλληλεγγύης, τόσο σε συμβολικό όσο και σε πραγματικό επίπεδο.

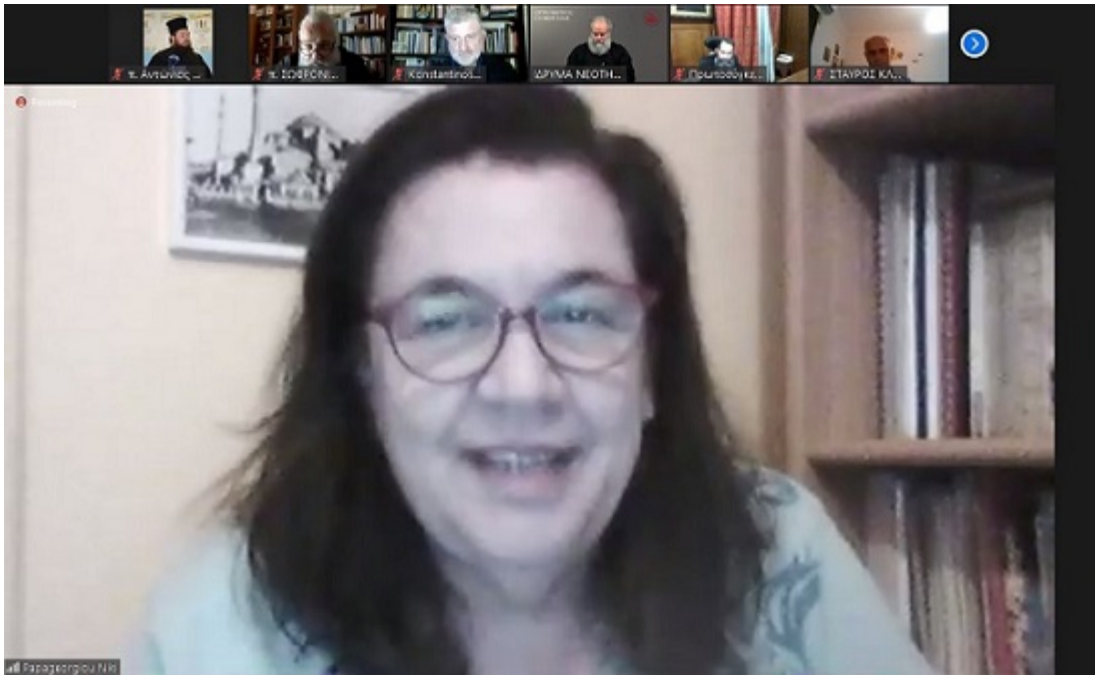

Στη Β΄ Συνεδρία με τίτλο «**Οι οικογενειακές σχέσεις σε δοκιμασία**» **ο Αιδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Θερμός, Ψυχίατρος παιδιών και εφήβων – αναπλ. Καθηγητής στην Ανωτάτη Εκκλησιαστική Ακαδημία Αθηνών**, ανέπτυξε το θέμα: «**Γονείς και παιδιά στο σπίτι τους. Αυτό δεν θέλαμε/θέλανε;**». Ο π. Βασίλειος σημείωσε εισαγωγικά πως οι οικογενειακές σχέσεις δοκιμάστηκαν πάρα πολύ. Κι εδώ βέβαια είχαμε το εξής περίεργο: όλα αυτά τα χρόνια το παράπονο των οικογενειών ήταν ότι δεν βρίσκονται από κοινού. Ο πατέρας, η μητέρα δουλεύουν (πολλές φορές δουλεύουν και σε δεύτερη εργασία), τα παιδιά είναι στο σχολείο, στο φροντιστήριο, στα αγγλικά... Αν βρεθούν, μια Κυριακή στο τραπέζι. Τώρα το παράπονο ήταν πως η οικογένεια βρέθηκε πάρα πολλές μέρες, ώρες, εβδομάδες μαζί. Κι αυτό δυστυχώς πολλές φορές οι οικογένειες δεν το άντεξαν. Το κάθε ένα από τα μέλη δεν το άντεξαν. Γι’ αυτό και, δυστυχώς, έχουμε μετά την πανδημία πάρα πολλά διαζύγια και πάρα πολλές εκρήξεις οικογενειακών σχέσεων.

Αυτό αποδεικνύει μία σύγχυση γύρω από τις επιθυμίες μας ή ότι ίσως δεν διαθέτουμε τις δεξιότητες που απαιτούνται για να απασχολήσουμε και να συναναστραφούμε με το παιδί μας ή ακόμη δείχνουμε απροθυμία. Οι ενήλικες παρουσιάζουμε εθιστικές συμπεριφορές και γι' αυτό αιφνιδιαστήκαμε στην πανδημία, επειδή έπρεπε να συνυπάρξουμε με πρόσωπα που μας έβγαλαν από τους δικούς μας ρυθμούς ή εθισμούς. Ο π. Βασίλειος επεσήμανε ότι οι γονείς δεν είχαν την πρόθεση ή την ικανότητα να αναπληρώσουν το κενό που δημιουργήθηκε από την έλλειψη της Κατήχησης των παιδιών, μέσα στην πανδημία, γιατί έβαλαν τα όριά τους και δεν ανοίχθηκαν στον διάλογο με τα παιδιά τους. Χαρακτήρισε ως τραγωδία τη διάσπαση της Εκκλησίας μας. Ολοκλήρωσε την εισήγησή του με τη διαπίστωση πως πληγές αθεράπευτες προκλήθηκαν και αποκαλύφθηκε συλλογικό έλλειμα συνοδικότητας, κατά την περίοδο της πανδημίας.

Στο τέλος της πρώτης ημέρας, ο κ. **Δημήτρης Καραγιάννης, Παιδοψυχίατρος – Ψυχοθεραπευτής ζευγαριών και οικογένειας**, μίλησε για τη «**Συζυγία στην περίοδο της πανδημίας**». Ξεκίνησε με την κατάθεση προσωπικών εμπειριών από ανθρώπους που δοκιμάστηκαν από την πανδημία. Στη συνέχεια αναφέρθηκε στη συνέπεια του εγκλεισμού στη σχέση των συντρόφων. Δεν υπήρξαν μόνο εντάσεις, διαζύγια και φαινόμενα ψυχοπαθολογίας (σε ζευγάρια που δεν αποδέχονταν ο ένας τον άλλο, απλά συζούσαν ή ανεχόταν ο ένας τον άλλο), αλλά και σε θετικές περιπτώσεις όπου οι σύντροφοι αναθέρμαναν τη σχέση τους, ζευγάρια που άνθησαν. Ζευγάρια που ήταν ζωντανά, με αγάπη, με φροντίδα του ενός για τον άλλο! Με ωραίες συζητήσεις στα οικογενειακά τραπέζια, μοιράζοντας όμορφες αναμνήσεις! Ζευγάρια που βγήκαν ενισχυμένα! Στη μεταμοντέρνα όμως περίοδο ενισχύεται και ευνοείται η τάση να μην «παλεύουμε» σχέσεις, αλλά να αλλάζουμε σχέσεις. Φαινόμενο που πρέπει να αντιμετωπιστεί όχι με κατηγορίες εναντίον της

κοινωνίας που αλλάζει, αλλά με το πώς μπορούμε να προτείνουμε όρους που μπορούν να οδηγήσουν σε συντροφικότητες που να βγάζουν σε καλό. Και το ζητούμενο είναι πώς μπορούμε να δώσουμε ένα όραμα ζωής στους νέους για τη συντροφικότητα; **Οφείλουν να αποτελούν πρότυπα οι γονείς τους και όχι να προβάλλουν μία οικογενειακή μιζέρια, αλλά την αλληλοπεριχώρηση και την ομορφιά της συντροφικότητας.**

Την Τετάρτη 2 Ιουνίου ολοκληρώθηκαν οι εργασίες της Γ΄ Συνεδρίας «**Σκέψεις και προτάσεις στη στροφή προς τη μετα-πανδημία**». Προσκεκλημένος ομιλητής στην εναρκτήρια εισήγηση ήταν ο κ. **Ηλίας Λιαμής, Θεολόγος – Εκπαιδευτικός – Συγγραφέας** με θέμα: «**Οι παράμετροι και οι πολλαπλές επιπτώσεις του εγκλεισμού στους νέους**». Ο κ. Λιαμής ξεκίνησε απαριθμώντας τις επιπτώσεις της Ισπανικής γρίπης που παρομοιάζουν με τις σύγχρονες επιπτώσεις της πανδημίας Covid19 (κοινωνικότητα, απελευθέρωση από τα ήθη, ριζική αποκοπή από τους θεσμούς, απομάκρυνση από τη θρησκεία). Τα αποτελέσματα της πανδημίας ήταν πως τα παιδιά έμαθαν και συνήθισαν να ζουν μόνα τους, στα σχολεία παρατηρήθηκε αύξηση του bulling, και προέκυψε μία έντονη αναζήτηση συντροφικότητας και κοινωνίας προσώπων.

Στο σημαντικό θέμα: «**Βγαίνοντας από το τούνελ: Επιστροφή ή αποστροφή; Η «νέα» σχέση των ανθρώπων με την Εκκλησία**» αναφέρθηκε ο **Αιδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερος Χαράλαμπος Παπαδόπουλος, Θεολόγος – Εφημέριος Αγίας Ειρήνης Πύργου Μονοφατσίου Κρήτης**. Ο ομιλητής έδωσε έμφαση στο ατομικιστικό χαρακτηριστικό της περιόδου, π.χ. την «ατομική προσευχή», την επικράτηση της εικονικής πραγματικότητας και των εικονικών σχέσεων. Επεσήμανε πως είναι απαραίτητος ο επανευαγγελισμός του λαού σε βιβλική βάση. Και αναρωτήθηκε εάν είμαστε έτοιμοι ως Εκκλησία να ανταποκριθούμε στις νέες πραγματικότητες. Μία πραγματικότητα που οφείλει να είναι ευκαιρία για την Εκκλησία και την ποιμαντική της.

Τον λόγο έλαβε στη συνέχεια ο κ. **Ελευθέριος Ελευθεριάδης, Ψυχολόγος - Συγγραφέας**, ο οποίος εισηγήθηκε το θέμα: «**Μακριά από την εικονική πραγματικότητα**». Πώς μπορούμε να υποστηρίξουμε παιδιά και νέους να επανέλθουν στη δια ζώσης πραγματικότητα». Ο εισηγητής παρατήρησε πως το θέμα της εικονικής πραγματικότητας υπήρχε εδώ και χρόνια, αλλά επανέρχεται στο προσκήνιο λόγω της σύγχρονης καταστάσεως. Γονείς και εκπαιδευτικοί οφείλουμε να είμαστε πρότυπα στη μη χρήση εικονικής πραγματικότητας και στην ανάδειξη των ζωντανών σχέσεων. Η ενορία οφείλει να δίνει στα παιδιά και τους νέους ένα πλαίσιο έκφρασης, βίωμα και δυνατότητες συμμετοχής.

Στο τέλος της δεύτερης ημέρας του Συνεδρίου ο **Αιδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Καλλιακμάνης, Καθηγητής Ποιμαντικής και Ηθικής στη Θεολογική Σχολή του Α.Π.Θ., παρουσίασε την «παιδαγωγία της πανδημίας».** Επεσήμανε ότι οφείλουμε να είμαστε εντροχιασμένοι στην πραγματικότητα. Στην πανδημία επικράτησε η ποιμαντική του φόβου. Ο ίδιος ο π. Βασίλειος έκανε μία γενναία αυτοκριτική ζητώντας ο λόγος των ποιμένων να γίνει πιο παραμυθητικός και παρηγορητικός στους ανθρώπους. Η Θ. Λειτουργία δεν είναι μαγική τελετή. Αλλά απαιτείται η βούληση και η συμμετοχή του ανθρώπου στο ευχαριστιακό γεγονός για να επέλθει η ένωση με το Σώμα της Εκκλησίας. Τέλος προέβη σε διάφορες ποιμαντικές προτάσεις, για να αξιοποιηθούν από την Εκκλησία μετά την πανδημία.

Την Πέμπτη 3 Ιουνίου η Δ΄ Συνεδρία είχε ως κεντρικό άξονα τη Συζήτηση: «**Επιστροφή στην κανονικότητα ή είσοδος σε νέες πραγματικότητες; Τι διδαχθήκαμε; Τι προτείνουμε;**».

Την πρώτη εισήγηση «**Για την ποιμαντική των παιδιών**» ανέλαβε ο **Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης Καλλίνικος Μαυρολέων, συντ. Δάσκαλος – Ιεροκήρυκας Ι. Μητροπόλεως Καρπάθου**. Ο ομιλητής έκανε την παρατήρηση πως έχουμε παραμελήσει την **Κατήχηση.** Τόνισε ότι είναι ευκαιρία να κάνουμε τώρα ό,τι δεν κάναμε πριν σωστά. **Παρουσίασε 17 συγκεκριμένες προτάσεις για την Κατήχηση των παιδιών**, καθώς και προτάσεις για αναβάθμιση του θεσμού του Αναδόχου.

Για την ποιμαντική των εφήβων μίλησε η **Πρεσβ. Κυριακή Τριανταφυλλίδου - Μπαθρέλλου, Θεολόγος - Εκπαιδευτικός - Συγγραφέας**, η οποία υπογράμμισε τις **επιπτώσεις της πανδημίας στη ζωή των εφήβων, τις κοινωνικές ανισότητες που δημιουργήθηκαν καθώς και τα οικογενειακά προβλήματα**. Παρουσίασε επίσης συγκεκριμένες προτάσεις που αφορούν στη ζωντανή και ουσιαστική/ βιωματική συμμετοχή των νέων στη ζωή της ενορίας.

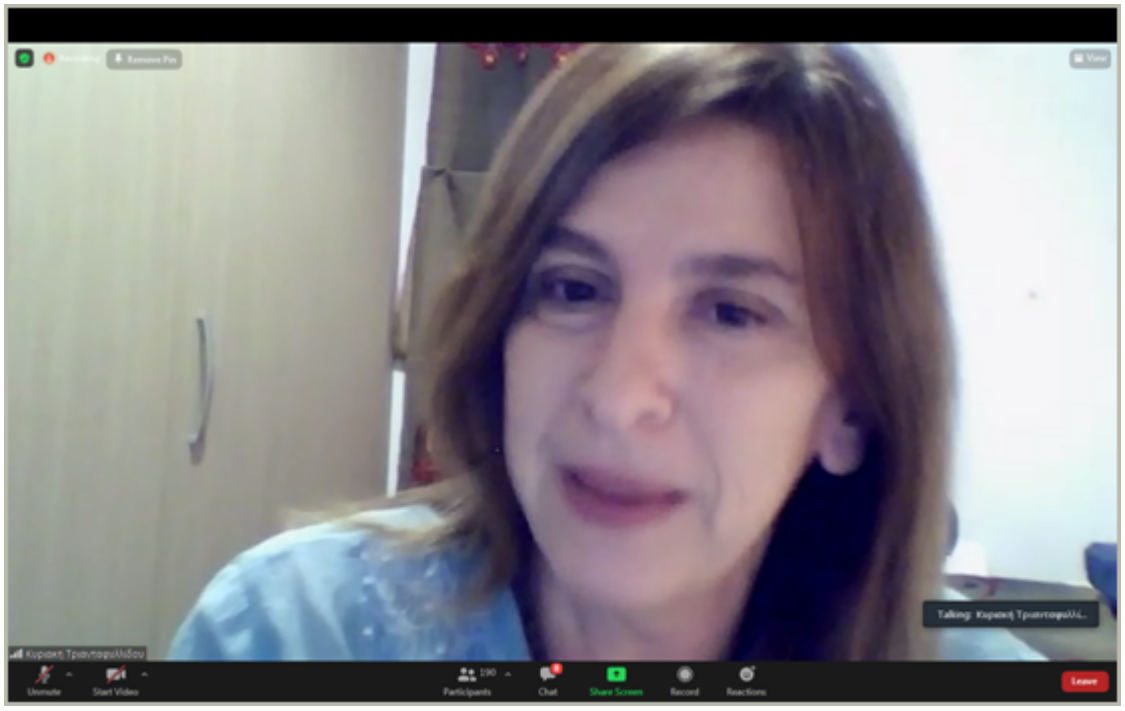

Ακολούθως ο **Αιδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Εκπαιδευτικός - Γεν. Αρχιερατικός Επίτροπος Ι. Μητροπόλεως Κερκύρας**,

αναφέρθηκε στην **ποιμαντική των φοιτητών και των νέων επιστημόνων και εργαζόμενων**. Τόνισε ότι οι νέοι της μεταλυκειακής ηλικίας λαμβάνουν σήμερα περισσότερα «χαπάκια» ψυχολογοποιημένου λόγου για την απάντηση των υπαρξιακών τους ερωτημάτων και επεσήμανε την ανάγκη σωστής υποδοχής κάθε νέου ανθρώπου από το Σώμα της Εκκλησίας και της ανάπτυξης προσωπικών-καρδιακών σχέσεων της ενοριακής κοινότητας με τους νέους.

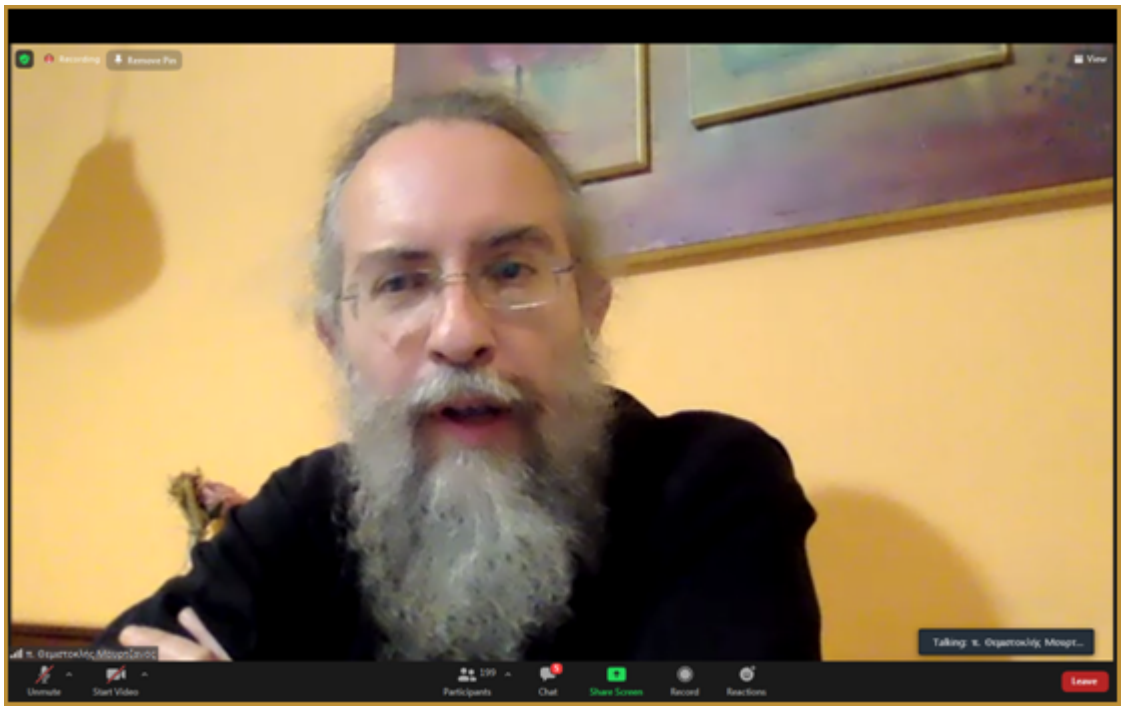

Η ποιμαντική της οικογένειας και η άγνωστη διακονία της ήταν το θέμα που ανέπτυξε ο Αιδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερος Αντώνιος Καλλιγέρης, Διευθυντής της Ποιμαντικής Γάμου και Οικογένειας της Ι. Αρχιεπισκοπής Αθηνών – Εκπαιδευτικός. Ο π. Αντώνιος μίλησε για την επίδραση της «ρευστότητας» στην οικογένεια και τις αντιλήψεις που συναντάμε στην κοινωνία μας για τον γάμο και την οικογένεια σε μία Ευρώπη όπου συνεχώς αποχριστιανοποιείται. Παρατήρησε πως η πανδημία είναι μια σεισμική δόνηση που αποκάλυψε την πραγματικότητα των υλικών με τα οποία δομήσαμε την καθημερινότητά μας. Υπάρχει όμως ελπίδα, εάν το μέλλον μας αιμοδοτείται από την προσδοκία του ερχομού της Βασιλείας του Θεού, η οποία ριζώνει τη βίωσή της στα Μυστήρια της Εκκλησίας. Επομένως, η ποιμαντική του γάμου και της οικογένειας συνδέεται με την πεποίθηση μας ότι το μέλλον κάθε μορφής οικογένειας είναι η Βασιλεία του Θεού.

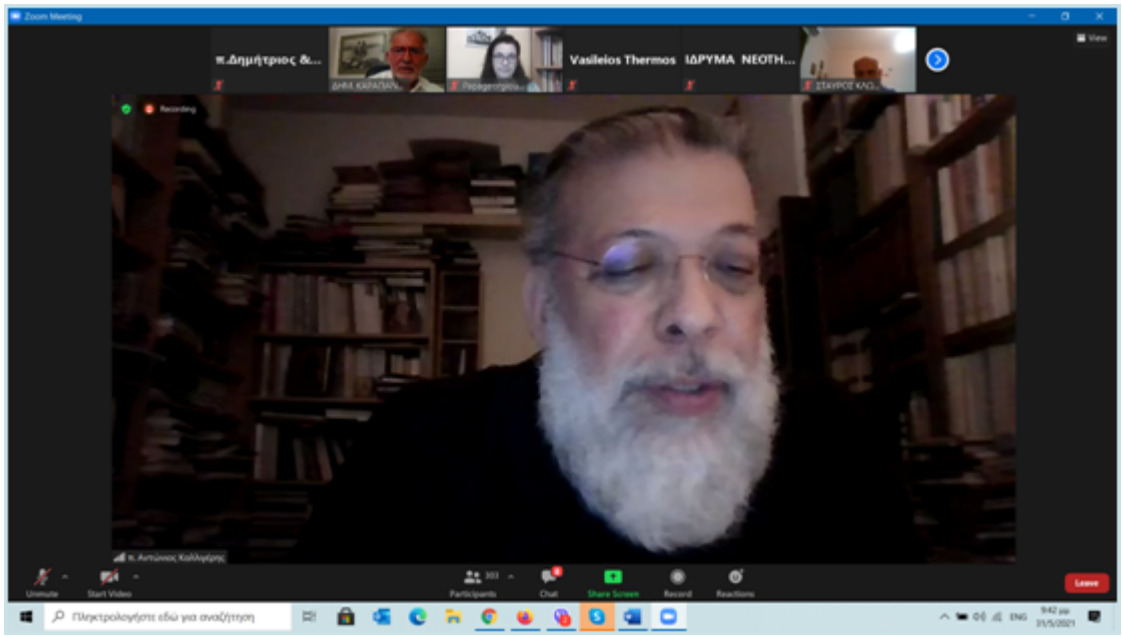

Στη συνέχεια έλαβε τον λόγο **ο Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης Ιωαννίκιος Ζαμπέλης, Ιεροκήρυκας Ι. Μητροπόλεως Λευκάδος – Θεολόγος –Νομικός με θέμα «Η κατήχηση του καλοκαιριού και των διακοπών»**. Με άξονα ένα πλούσιο εποπτικό υλικό παρουσίασε υλοποιημένες προτάσεις Κατήχησης την περίοδο των διακοπών, όπως είναι οι Κατασκηνώσεις, τα προγράμματα της «Κατασκήνωσης στην Πόλη» την περίοδο των Χριστουγέννων και του Πάσχα, οι συναντήσεις και οι επιμορφώσεις – εκπαιδεύσεις των στελεχών, οι προσκυνηματικές εκδρομές και οι εκδρομές «εργασίας», οι εορτασμοί προς τιμή των Τριών Ιεραρχών και των τοπικών Αγίων, τα θεματικά χωριά – πάρκα, η Χριστουγεννιάτικη και Πασχαλινή κατασκήνωση στο σπίτι (λόγω πανδημίας), οι αθλητικές δράσεις (Ποδηλατάδες), οι κινηματογραφικές προβολές, οι δράσεις για την οικογένεια, οι «Διαδρομές Ιστορίας και Τέχνης» τονίζοντας πως το κατηχητικό έτος δεν πρέπει να έχει ημερομηνία λήξης!

Τον επίλογο του Συνεδρίου πραγματοποίησε ο **Σεβασμ. Μητροπολίτης Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως κ. Αθηναγόρας, αναπλ. Πρόεδρος του Ιδρύματος Ποιμαντικής Επιμορφώσεως της Ι. Αρχιεπισκοπής Αθηνών**, ο οποίος μίλησε για την «προετοιμασία και την υποστήριξη των Κληρικών και των λαϊκών Στελεχών που διακονούν σε πρωτόγνωρες συνθήκες». Ο Σεβασμιώτατος παρουσίασε το σπουδαίο ποιμαντικό έργο που επιτελεί το Ίδρυμα Ποιμαντικής Επιμόρφωσης. Παράλληλα, τόνισε τη σημασία της επιμόρφωσης των στελεχών της Εκκλησίας- κληρικών και λαϊκών-, τα οποία θα έπρεπε να διακρίνονται από αγάπη για το έργο που επιτελούν χωρίς να περιμένουν αναγνώριση. Παρότρυνε πως οφείλει ο καθένας που εργάζεται στον χώρο της Εκκλησίας να γνωρίζει πως έχει μία κλίση και μία κλήση! Ο Θεός τον έχει διαλέξει, και αυτό θα πρέπει να του προσδίδει την ταπείνωση που χρειάζεται. Σημαντική είναι και η επιμόρφωση των στελεχών ενθαρρύνοντας τους συνεργάτες στον αμπελώνα του Κυρίου, στο καταρτίζεσθαι.

«Κατά κοινή ομολογία, ήταν ένα πετυχημένο θεολογικό συνέδριο, που εστίασε στο φλέγον ζήτημα, αυτό της διαχείρισης της μετά την πανδημία εποχής. Πιστεύουμε ότι είναι σπουδαίο και όλοι επιθυμούμε, με σεβασμό και προσοχή, να ακούσουμε τον καλόπιστο προβληματισμό που αναπτύχθηκε, να διερευνήσουμε τις αιτίες και παράλληλα να εξετάσουμε τους τρόπους με τους οποίους η Ορθόδοξη Εκκλησία μπορεί και πρέπει να συμβάλλει στη μέχρι τώρα προσπάθεια πολλών για διάλογο, αλλά και για ενδεχόμενες αλλαγές στη μεθοδολογία και στις δομές της ποιμαντικής μας.

Αλλά γνωρίζουμε ταυτόχρονα ότι είμαστε σε μία οριακή στιγμή της ποιμαντικής μας αγωνίας και διακονίας, γι' αυτό και κάθε θυσία μας αξίζει τον κόπο, συμβάλλοντας όλοι μαζί στη συζήτηση και κατάθεση απόψεων και προτάσεων για το αύριο της ποιμαντικής μας σε δύο πολύ ευαίσθητους χώρους, τη νεότητα και την οικογένεια. Όπως ευχήθηκε και ο Μακαριώτατος στο εναρκτήριο μήνυμά Του «ευχή και προσδοκία η Συνεδριακή συνάντηση να αποδώσει καρπούς, να φέρει πρακτικά και ουσιαστικά αποτελέσματα, να είμαστε σε θέση άμεσα να τα εφαρμόσουμε για την ευχερέστερη διακονία της Εκκλησίας μας στον ευαίσθητο ποιμαντικό χώρο της νεότητας και της οικογένειας»!

Οι εισηγήσεις του τριήμερου διαδικτυακού Συνεδρίου θα βρίσκονται στη διάθεση όλων στις παρακάτω διευθύνσεις του Youtube.
Α' Ημέρα Συνεδρίου : https://youtu.be/JF6see7_yUc

———————————————————————————

Β’ Ημέρα Συνεδρίου : https://youtu.be/oC3svYjvV04

———————————————————————————

Γ’ Ημέρα Συνεδρίου : https://youtu.be/f1Os_VFDbsc